

הטורגדיה של נומבה

האושד מינה ובומבה צור לפני עשר שנים, בעת שערכו את חגיגת ברית-המילה לבנם שלומי. אז היה בומבה בשיא הצלחתו הבימתית, ככוכב של מחזות-זמר וקומדיות מצליחות.

אותי ואת אשתי אורנה, את יוסי בנאי ואשתו אביבה, את רבקה מהצ'יזבורטון ובעלה מקס, שייקה ולידיה אוסר, המנצח זקו גרציאני ואשתו דורה ועוד רבים אחרים, גידל את הילדים של כולם ביחד, וחי את הצרות והשמחות של כל אחד מהחבורה."

השלמה הדדית

בשנים האחרונות נמנע בומבה צור להופיע בתיאטרון. מינה לא לחי צה עליו. היא ידעה כי בעלה שונא להיר פיע. הוא העדיף להתמסר לעבודה האי-יורבה עליו במיוחד: הדרכת חוגים דר-מאתיים באיזור השחקן. בומבה הוא אדם מסודר. בשנים שבהן תרופה כסף רב ידע להשקיע אותה במקומות הנכונים. מינה עזרה לו. היא הייתה אשה חסכנית

ביבר סא"ל (מיל), שאול ביבר, מי שהיה קצין הווי ובידור של צה"ל, נימנה עם החבורה הקרובה של מינה ובומבה והיה בין באי ביתם.

שירשה לנהל את משק ביתה להפליא. היא עצמה עבדה כגוננת בהרצליה. תמיד התפארה כי היא קונה בגדים, הנראים יוצא-מן-הדלת, בפרוטות. בעוד חברותיה התהדרו בשמלות מבוסטקים תל-אביביים יקרים, הייתה מינה קונה בגדים בבזארים של שוק הכרמל ושוק בצלאל, היתה קונה נעליים פגומות שהפגם לא ניראה בהן. ולא מפני שהיתה קמצנית אלא פשוט משום שלא היתה בובונית. היא מעולם לא דרשה מבומבה בילויים או נסיעות לחו"ל. השניים השלימו זה את זה. וכשהיה מדובר בשיני ילדיהם, טל ושלומי, הם לא חסכו מאום. ביתם היה מלא מכל טוב.

הבן שלומי נולד כפג, וכשהגיע המועד לערוך לו ברית-מילה נמלאת הווילה בירצליה ביותר מאלף אורחים, שכוברו במזון ומשקאות כדי המלך. כי בכל הנוגע לבית ולמישפחה לא חסכו בומבה ומינה דבר. ביתם היה מיקדשם, הם טיפחוהו באהבה והשקיעו בו הכל.

גוננת עד לרגע האחרון

פני כשרוש שנים חלתה מינה במחלה חשוכת-מרפא. היא עברה גיר תוחים אין-ספור וסבלה סבל גורא. דבר המחלה נשמר בסוד. רק לפני שנה, כשי החלה המחלה האיומה נותנת אותותיה, אי-אפשר היה עוד להסתיר את הסוד. בומבה טיפל באשתו האהובה במסירות אין-קץ. היה נושא אותה על כפיים, ובין טיפול אחד למשנהו הביא אותה הביתה. מעולם לא הניח לה לשתות זמן מיותר בבית-החולים. על פי בקשתה המפורשת היה בומבה מביא אותה בוקר לוקר אל גן-הילדים בהרצליה-פיתוח, שבו למדה. היא היתה יושבת על כיסא ומארגנת עבור הילדים מישהקייחברה ומלמדת אר-עם שירים. זמן קצר לפני מותה פור-וילאוח לגן למרות חולשת אצבעותיה. מיר-נה השתנתה מאד. היא רותה, הטיפול שקיבלה גרם לנשירת שערות. אך הילדים בן לא חשו בשינוי שחל בגוננת שלהם. הם אהבו אותה מאד, ובימים שבהם נעדי-רה מעבודתה נהגו לבקרה בביתה.

במשך שנה שלמה היתה מינה נכנסת לבתי-חולים ויוצאת מהם, למרות זאת, השתדלה מישפחה צור לתפקד כאילו הכל בסדר בבית. הבת טל טיפלה באם החולה בעזרת העוזרת התימניה במסירות מופ-לאה, בומבה בילה עימה שעות ארוכות ונהג להסיע אותה במכונית לטיולים. חבר-ריהם הרבים של השניים המשיכו לבקרה כאילו דבר לא השתנה.

בומבה, האבטיפוס של הקומיקאי בתי-אטרון הישראלי, שדי היה כדי שיתייצב על הבמה מבלי לומר מילה כדי לעורר גלי צחוק בקרב קהל-הצופים, ניצב כמר-כזה של טרגדיה גוראה. הוא נלחם כדי להסיף לרעייתו עוד ימי חיים. "אני רוצה שהיא תחיה לפחות עוד שנתיים-שלוש, עד שהבן יגיע לגיל הבר-מיצוה." אלא שהמחלה כילתה אותה בקצב מהיר.

אמנון, בנו של בומבה מנישואיו הראי-שונים לאיילה, היה קשור למינה באופן מיוחד. אמנון, המוכנה נוני, שהוא חייל בגולני, נהג להגיד תמיד שהוא אוהב את מינה כאילו היתה אמו האמיתית. הוא התחנך אמנם בקיבוץ עין-חרוד, אך נהג לבלות את כל חופשותיו בבית המשפחה שבהרצליה פיתוח. היו לו יחסים יוצאים מגדר הרגיל עם מינה. הוא נהג לשבת איתה שעות ולדון איתה בבעיותיו. ידיו מישפחת צור ולדעים לספר כי היה קשור יותר למינה מאשר לבומבה, אביו מולידו. עם היוודע דבר מותה של מינה קיבל נוני

בימי הזוהר

מינה צור כפי שהופיעה על שער גליון העולם הזה, שבישר לקוראיו כי היא התגלתה החדשה של הקולנוע הישראלי. באותה תקופה היתה מינה נשואה לגרפיקאי חובב כרובי, ושיחקה בסרט, "מעשה במונית".

איתי במקום להיפך. ראיתי אותה בינם חמישי. היא ירבה על הכסא, מדי פעם היתה חוזרת להכרתה. היא אמרה לי: "מה, את עובדת כליכך קשה, ותמי בתך בהריון, הביאי לכאן את נכדתך שלומית שתהיה קצת עם הילדים". עד הרגע האחר הון דאגה להבריה. בומבה טיפל בה בצור רה בלתי רגילה. הסופר הכי גדול לא יוכל לתאר איך הילדים טיפלו בה. הוא אמר שהוא יקח אותה לבית-החולים רק ברגע בו לא תבחין יותר במתרחש סביבה וכך אמנם היה."

מינה ידעה שהיא תולכת למות. זמן קצר לפני מותה קראה בעיתון מאמר על תרופה הקוטלת את החולה יחד עם הר מחלה ואמרה לידידה, שאול ביבר: "אתה רואה? את התרופה הזאת אני מקבלת."

חופשה מיוחדת מהצבא ובא לנחם את אביו ואחיו הצעירים באבלם.

הבית הגדול בהרצליה שחי באבל, בומבה הילדים לא נמצאים אף רגע אחד לבד. הבית מלא כל הזמן באנשים החל מראש העיר שלמה ("צ'צ'") להט וכלה ביוסי בנאי, שבאים שוב ושוב להביע את כאבם העמוק על מותה של האשה הבלתי רגילה הזאת.

ידידתה הטובה של מינה, יפה ירקוני, ראתה אותה בביתה יומיים לפני שנפטרה והיא מספרת: "איך די מילים בשביל לתאר את מינה. בכל הזדמנות שהיתה לה עזרה לאנשים, לה לא נתנה שיעורו. במשך כל תקופת מחלתה, מעולם לא שמעתי מפייה תלונה. כששאלתי אותה מה נשמע? היתה מיד מעבירה את העניין אלי. וכך הייתי מוצאת אותה מנחמת

ירקוני יפה ירקוני, בעלה שייקה ושלוש בנותיהם אורית, רן ותי (בתמונה) ותמי באו להלווייה כשיפה, שהיתה ידידתה הטובה ביותר מתייפתח.

בנאי השחקן יוסי בנאי נימנה עם חוג מכריהם של בומבה ומינה צור. הוא בא להלווייה עם אשתו אביבה, שהיא אחותה של טובה מוקד.